

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 12C/222/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313212264
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Engel
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2014:8313212264.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Jozefom Engelom v právnej veci žalobkyne V.T. H., nar. X.X.XXXX, bytom S., F. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Ing. Renátou Vorobelovou, advokátkou, Lipová 1, Humenné proti žalovanej A.Á. H., nar. XX.X.XXXX, bytom S., F. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Martinou Gecákovou, advokátkou, Třebíčska 12, Humenné, o vylúčení z užívania bytu takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Súd žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobu doručenu súdu dňa 23.8.2013 sa domáhala vylúčenia žalovanej z užívania bytu, nachádzajúceho sa na ulici F. č. XXXX/XX v S. s odôvodnením, že žalovaná je dcérou žalobkyne a po rozvode ju žalobkyňa prijala do bytu spolu s maloletými deťmi, pričom žalovaná zmenila aj svoj trvalý pobyt. Po krátkom čase nato žalovaná začala podľa žalobkyne fyzicky a slovne napádať žalobkyňu, opakovane slovne napáda žalobkyňu vulgarizmami aj pred svojimi maloletými deťmi, vyhráža sa žalobkyňi, že ju vyhodí z bytu a v dôsledku týchto skutočností sa zhoršil zdravotný stav žalobkyne, pričom žalobkyňa má obavu aj o svoj život.

Žalovaná sa písomne k žalobe nevyjadrila.

Vykonaným dokazovaním súd zistil tento skutkový stav:

Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že žalobkyňa počas manželstva nadobudla byt v S. na ulici F. č. XXXX/XX spoločne so svojim nebohým manželom, ktorý zomrel v mesiaci júli 2013. Po rozvode žalovaná, ktorá je dcérou žalobkyne, prišla bývať ku žalobkyňi aj spoločne so svojimi deťmi, a to dcérou vo veku XX rokov a syn, ktorý má X rokov. V podstate, odkedy prišla žalovaná bývať k žalobkyňi sú nezhody medzi žalobkyňou a žalovanou, a to z dôvodu, že žalobkyňa mala mozgovú príhodu a žalovaná jej nechcela pomáhať, nechcela sa o žalobkyňu starať a v dôsledku týchto skutočností došlo aj k fyzickému napadnutiu zo strany žalovanej, pričom žalovaná mala naposledy fyzicky napadnúť žalobkyňu dňa 30.11.2013, kedy bola žalobkyňa aj v dôsledku napadnutia na ošetrení a túto skutočnosť ohlásila aj na políciu. Tomuto incidentu predchádzalo to, že vnúčik, teda syn žalovanej, sa bil so svojou sestrou a vtedy zakročila žalovaná tak, že udrela vnučku, teda svoju dcéru, a bila ju varechou tak silno, že táto kričala, a preto musela žalobkyňa zakročiť a vyvrcholilo to tým, že žalovaná nakoniec fyzicky napadla žalobkyňu.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že trvala na tom, aby žalovaná bola vylúčená z užívania bytu s odôvodnením, že žalovaná sa nespráva ku žalobkyňi tak ako sa má správať dcéra ku svojej matke, žalovaná žalobkyňi

vulgárne nadáva, vyhráža sa jej, ukazuje jej päste, vyhráža sa žalobkyni tým, že ju zabije, všelijako jej nadáva, nadáva jej do debilných, že žalobkyňa je suka a pod.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že je po mozgovej príhode, má zdravotné problémy a prakticky celú stranu tela ma stŕpnutú, a preto potrebuje pomoc aj inej osoby, avšak žalovaná sa odmieta o ňu starať. Žalobkyňa uviedla, že žalovaná jej nevarí, žalobkyňa si chodí nakupovať sama, žalovaná jej neperie veci ani šaty a v podstate jej nepomôže doma v ničom a naopak doma robí neporiadok.

Zástupkyňa žalobkyne zotrvala počas konania na podanej žalobe v celom rozsahu.

Žalovaná počas konania so žalobou nesúhlasila, pričom potvrdila skutočnosť, že v roku 2009, po rozvoze svojho manželstva, prišla bývať so súhlasom matky a aj so súhlasom už nebohého otca k svojim rodičom s tým, že sa prihlásila aj k trvalému pobytu k tomuto bytu spoločne aj so svojimi dvoma maloletými deťmi. Žalovaná uviedla, že v podstate pri každej príležitosti sa ju žalobkyňa snažila z bytu aj s deťmi vyhnúť a toto by mohol potvrdiť aj nebohý otec, ktorý podľa žalovanej sa v takýchto prípadoch postavil na stranu žalovanej.

Žalovaná nesúhlasila s tvrdením žalobkyne, že sa nestará o poriadok v byte, že neupratuje a tvrdila, že v byte sa snaží udržať poriadok, povysáva, umýva schodisko, vynesie kôš so smetím, avšak žalobkyňa má svoje vlastné vrecúško na smeti, ktoré si necháva vedľa koša a toto vrecúško si žalobkyňa vynesie sama vonku.

Žalovaná nepoprela to, že matke, teda žalobkyni, nevarí a v súvislosti s fyzickým napadnutím poukazovala žalovaná na to, že dňa 2.6.2012 dostala návštevu, kedy k ním prišiel na návštevu pán Q. a sestra žalobkyne pani B.Á., ktorých stretla na chodbe v byte a z ničoho nič dostala žalovaná úder do tváre, pričom bola vtedy napadnutá a začala sa brániť a skutočne títo dvaja boli uznaní aj súdom za vinných.

Žalovaná popierala to, žeby mala nadávať vulgárne svojej matke, teda žalobkyni, a naopak tvrdila, že žalobkyňa jej neustále nadáva, a to hlavne vtedy, keď obhajuje a chráni svoje maloleté deti, ktorým zase ona, teda žalobkyňa, nadáva.

Žalovaná poukazovala na to, že v prípade vylúčenia z užívania bytu by nemala kde ísť bývať, pretože je nezamestnaná, poberá sociálnu dávku, má zdravotné problémy a skutočne s dvoma maloletými deťmi by si nedokázala zabezpečiť náhradné bývanie.

Z výsluchu svedkyne J. A. súd zistil, že svedkyňa je sestrou žalovanej, a teda žalobkyňa je jej matkou, pričom svedkyňa uviedla, že má vedomosti o tom, že nažívanie jej matky so žalovanou nie je dobré, pretože svedkyňa bola prítomná viackrát, keď jej sestra, teda žalovaná, nadávala matke a používala rôzne výrazy ako hlupaňa debilná, suka a pod. Svedkyňa uviedla, že nebola prítomná pri tom, keď mala žalovaná fyzicky napadnúť žalobkyňu a toto sa dozvedela až neskôr od svojej matky. Svedkyňa potvrdila v podstate to, že keď navštívi svoju matku, tak stále sa háda žalovaná s jej matkou a väčšinou žalovaná žaluje na matku. V dôsledku týchto skutočností sa zhoršil aj zdravotný stav žalobkyne a od toho času, odkedy býva žalovaná u matky, má matka zdravotné problémy, mala infarkt a svedkyňa tvrdila, že dohovárala žalovanej, aby sa s mamou nehádala, avšak ona to nerešpektuje. Hádajú sa v podstate na rôznych maličkostiach, pričom žalovaná chce mať neustále pravdu.

Z obsahu rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 2T/131/2012-85 zo dňa 17.10.2012 vyplýva, že predmetným rozsudkom boli uznaní za vinných J.. Q. C.Ča S. B. s odôvodnením, že dňa 2.6.2012, v čase okolo 11.15 hod. prišli na návštevu do bytu V. H.d., teda žalobkyne, a v chodbe bytu došlo ku konfliktu medzi nimi a žalovanou, pri ktorom bola žalovaná A. H. napadnutá.

Z obsahu rozkazu u uložení sankcie za priestupok vydaného Obvodným úradom Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 25.9.2012 vyplýva, že žalovaná bola uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustila iným hrubým správaním tým, že dňa 2.6.2012 okolo 10.00 hod. v byte na ulici F. v S. na predchádzajúcej slovnej hádke s matkou V. H.d.túto fyzicky napadla. Za tento priestupok jej bola uložená pokuta vo výške 25,00 eur.

Z rozkazu u uložení sankcie vydaného Okresným úradom Humenné, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 10.1.2014 vyplýva, že predmetným rozkazom bola žalovaná uznaná vinnou zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala žalovaná dopustiť dňa 30.11.2013 po hádke so svojou matkou V.T. H.ďtým, že jej vulgárne nadávala, že je suka, hlupaňa debilná, sviňa a fyzicky ju napadla tak, že ju udierala rukou do oblastí pliec, ramena, chrbta a kopla ju do pravej nohy, čím jej spôsobila zranenia, kde podľa odborného lekárskeho vyjadrenia bola stanovená doba liečenia na dobu 4 až 5 dní s tým, že za tento priestupok jej bola uložená sankcia, a to pokarhanie.

Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť.

Podľa § 135 O.s.p. súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby takýmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Predmetom tejto žaloby bola žaloba o vylúčenie žalovanej z užívania bytu. Žalobkyňa svoju žalobu odôvodňovala tým, že žalovaná, ktorá je jej dcérou, sa podľa žalobkyne nespráva k žalobkyni tak ako by sa mala správať dcéra k vlastnej matke, žalovaná neustále nadáva svojej matke rôznymi výrazmi vulgárne aj pred svojimi maloletými deťmi a dokonca ju aj fyzicky napadla.

Tak ako to vyplýva z ustanovenia § 705a Občianskeho zákonníka, súd môže z dôvodu fyzického alebo psychického násillia, ak sa stane ďalšie spolužitie neznesiteľným, vylúčiť alebo obmedziť užívacie právo druhého alebo blízkej osoby s tým, že predpokladom takéhoto rozhodnutia je existencia fyzického, psychického násillia a neznesiteľnosť ďalšieho spolunažívania.

V predmetnej veci je potrebné prisvedčiť žalobkyni, že žalovaná bola v minulosti dvakrát uznaná vinnou z priestupku voči občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa mala dopustiť dňa 2.6.2012, kedy mala napadnúť svoju matku, a taktiež bola uznaná vinnou za priestupok za deň 30.11.2013, kedy opätovne po vzájomných nezhodách žalovaná mala napadnúť svoju matku, teda žalobkyňu, avšak podľa názoru súdu, takéto dve konania žalovanej nepostačujú na to, aby toto správanie sa žalovanej bolo možno považovať za správanie sa, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi natoľko, aby sa spolužitie žalobkyne so žalovanou stalo neznesiteľným. Skutočne žalobkyňa predložila súdu iba dve rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie za priestupok, ktorého sa mala dopustiť žalovaná, a to v roku 2012 a v roku 2013 s tým, že incidentu dňa 2.6.2012 predchádzal incident medzi žalovanou a J. Q. C.Ča S. B., ktorí prišli na návštevu do bytu žalobkyne a žalovanej a vtedy aj fyzicky napadli žalovanú, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/131/2012. Je zrejmé, že v podstate žalovaná v minulosti iba v dvoch prípadoch fyzicky napadla svoju matku a aj to spôsobom, ktorý možno považovať iba za priestupok voči občianskemu spolunažívaniu a týmto napadnutím svojej matke nespôsobila väčšie zranenie a je síce pravdou, že takéto napadnutie možno považovať za správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, avšak podľa názoru súdu toto samotné správanie nenesie intenzitu, ktorá by mala spôsobiť neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia.

V súvislosti s nadávkami, ktoré mala žalovaná používať na adresu žalobkyne, súd poukazuje na výpoveď nebohého manžela žalobkyne počas priestupkového konania v roku 2012, kedy z rozkazu o uložení sankcie za priestupok zo dňa 25.9.2012 vyplýva, že J. H.ďpred policajným orgánom uviedol, že žalovaná a žalobkyňa majú vzájomné nezhody, kde sa často hádajú na bežných veciach, a to najčastejšie zapínanie a vypínanie televízora, pričom k hádkam dochádza predovšetkým na maličkostiach, obe sa neznášajú a robia si vzájomne zle a potom sa hádajú. Z týchto dôvodov teda možno usudzovať, že

obidve účastníčky konania voči sebe používajú rôzne nadávky a týmto spôsobom zrejme riešia svoje vzájomné vzťahy vyplývajúce z ich spolužitia v jednom byte.

Pri rozhodovaní o vylúčení z užívania bytu je súd povinný prihliadnúť aj na pomery osoby, ktorá by mala byť vylúčená z užívania bytu a v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ak by súd návrhu vyhovel, toto by malo značný negatívny dopad na žalovanú a jej dve maloleté deti, vzhľadom na finančnú a majetkovú situáciu žalovanej, ktorá si nedokáže zabezpečiť náhradné bývanie.

Podstatnou skutočnosťou je však to, že podľa názoru súdu správanie sa žalovanej vo vzťahu k svojej matke nenesie znaky hrubého porušenia hrubých mravov a nespĺňa podmienky toho, že ďalšie spolužitie sa stáva neznesiteľným, a preto súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., pričom žalovaná, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov konania nežiadala, a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom tunajšieho súdu. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.